

REVIFAXEN

NYHEDSBREV OM SKATTER OG AFGIFTER
Nummer 1404 af 21/1 2020

Selvangivelsesomvalg

Højesteret har afsagt en dom, der underkender Skattestyrelsens opfattelse, hvorefter adgangen til selvangivelsesomvalg forudsætter, at der er en direkte sammenhæng mellem det valg, en skatteyder har truffet, og den ændring, som skattemyndighederne efterfølgende foretager.

Selvangivelsesomvalg (SKM2020.14.HR)

Sagen for Højesteret omhandler en person, der i 2010 havde:

- Optaget lån i virksomheden (virksomhedsordningen) på 2,8 mio. kr.
- Selvangivet tab på unoterede anparter (aktieindkomst) på 1,4 mio. kr.

Skatteforvaltningen nægtede fradrag for det selvangivne aktietab, og den selvangivne aktieindkomst blev dermed forhøjet med 1,4 mio. kr. Denne forhøjelse betød, at det skattemæssigt ville være mere gunstigt for personen, at det i virksomheden optagne lån på 2,8 mio. kr. var placeret i privatregi.

Med henvisning til skatteforvaltningslovens § 30 anmodede personen om omvalg, således at lånet blev "overført" til privatregi.

Skatteforvaltningslovens § 30 – selvangivelsesomvalg

Efter skatteforvaltningslovens § 30 kan der foretages omvalg i de selvangivne oplysninger, når følgende betingelser er opfyldt:

- Skatteforvaltningen har ændret indkomsten i forhold til det selvangivne.
- Ændringen har betydning for valget.
- Valget som følge af ændringen har fået utilsigtede skattemæssige konsekvenser.

- Anmodning om selvangivelsesomvalg fremsættes inden 6 måneder efter ændringen af indkomsten.

Skatteforvaltningens afslag på selvangivelsesomvalg

Skatteforvaltningen afslog en overførsel af lånene til privatregi med den begrundelse, at det er et krav for selvangivelsesomvalg, at der er en direkte sammenhæng mellem det valg, skatteyderen har truffet i forbindelse med selvangivelsen, og den ændring, som Skatteforvaltningen efterfølgende foretager. Denne betingelse var efter Skatteforvaltningens opfattelse ikke opfyldt, idet en ændring af personens aktieindkomst ikke var en skatteansættelse af betydning for de valg, som skatteyderen havde taget i virksomhedsordningen.

Landsskatteretten

Skatteforvaltningens afslag på selvangivelsesomvalg blev påklaget til Landsskatteretten.

Landsskatteretten var ligeledes af den opfattelse, at der i en sådan situation ikke kunne ske selvangivelsesomvalg og henviste til SKM2014.470.LSR, hvor en anmodning om omvalg med henblik på at ændre på fordelingen af prioritetsgæld i virksomhedsskatteordningen mellem erhverv og privat ikke blev imødekommet. Landsskatterettens begrundelse i denne sag var, at der ikke var foretaget en ændring af klagerens skatteansættelse vedrørende prioritetsgælden, men alene korrigeret vedrørende opgørelsen af ejendomsavancen ved salg af to ejendomme.

Vejen til Vestre Landsret

Personen og dennes rådgiver henvendte sig til Skattesagsfonden under FSR. Denne fond har til formål at virke for retssikkerhed ved at yde økonomisk støtte til førelse af skattesager af mere principiel betydning. Bestyrelsen i fonden valgte at bevilge støtte til sagen, så den kunne blive prøvet ved domstolene.

Landsskatterettens kendelse blev indbragt for byretten i Horsens med anmodning om, at byretten henviste sagen til landsretten. En sådan henvisning kan byretten foretage med hjemmel i

retsplejelovens § 226, stk. 1, når en sag er af principiel karakter og har generel betydning for retsanvendelsen.

Landsretten afviste imidlertid sagen, idet man ikke mente, at betingelserne i retsplejelovens § 226, stk. 1 for henvisning var opfyldt. Denne afvisningskendelse blev indbragt for Højesteret, der henviste sagen til behandling ved landsretten som 1. instans.

Vestre Landsret var dog enig med Skatteforvaltningen og Landsskatteretten i, at selvangivelsesomvalg forudsætter, at der er en direkte sammenhæng mellem selve det valg, skatteyderen har truffet, og den ændring som Skatteforvaltningen efterfølgende foretager. Da ændringen af indkomsten vedrørte fradrag for tab på aktier, som intet havde med lån i eller uden for virksomhedsordningen at gøre, var betingelserne for selvangivelsesomvalg ikke opfyldt.

Højesteret

Fire ud af fem højesteretsdommere fandt ikke, at der er holdepunkter i ordlyden af skatteforvaltningslovens § 30 eller i bestemmelseernes forarbejder for at stille krav om en direkte sammenhæng mellem det valg, skatteyderen har truffet, og den ændring i ansættelsen, som skattemyndighederne efterfølgende har foretaget.

Efter lovens ordlyd kan det alene kræves, at den ændrede ansættelse "har betydning for valget, og valget som følge heraf har fået utilsigtede skattemæssige konsekvenser".

Højesteret skulle herefter tage stilling til, om skatteyderen ville have valgt anderledes med hensyn til lånenes placering, hvis han havde været klar over, at han ikke ville få fradrag for aktietabet – utilsigtede skattemæssige konsekvenser. Med henvisning til de afgivne forklaringer fandt Højesteret, at dette var tilfældet, og han havde derfor krav på selvangivelsesomvalg.

Med venlig hilsen

Skatteafdelingen
REVITAX A/S

Ewaldsgade 5
2200 København N
Telefon 3391 2201
Telefax 3391 3801